

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

IX. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM.

ARA: 30 FILLÉR

1967. OKTÓBER 7.

Az egyetemi nyelvoktatásról

Beszélgetés Suara Róbert tanszékvezetővel

Egyetemünkön a nyelvoktatás nagyot fejlődött az utóbbi években. Létrejött és őrvendetesen gyarapodik a nyelvi laboratórium, a korszerű nyelvtanulás elengedhetetlenül fontos, szerves segédeszköze. A tanszék oktatói új, hatékony módszerekkel kísérleteznek munkájuk során. Jelentősen megnövekedett a szervezett nyelvtanulásban résztvevők száma is. Az elmúlt tanév végén tettek első ízben záróvizsgát a két új nyelvigenyes szak végzős hallgatói. Suara elvtársat, a nyelvi tanszék vezetőjét az alábbi kérdésekre válaszoltuk fel, hogy felvilágosítsa az egyetemi nyelvoktatás néhány kérdéséről.

— Először is azt szeretném megkérdezni, milyen eredménnyel zajlottak le a nyelvi záróvizsgák?

— A nemzetközi és közlekedési szak hallgatói ebben az évben tettek először szigorlatot nyelvekből. A vizsgákon a hallgatók tudása kielégítő volt, ezt bizonyítja az illetékes szakminisztériumok véleménye is. A nyelvigenyes szakokon a záróvizsga jóval nagyobb követelményeket támaszt, mint az állami nyelvvizsga. Az eredmények megfelelőek, különösen a nemzetközi szak mutató kiemelkedő tudást.

— A jó vagy jeles eredményt elérő hallgatók állami felsőfokú, az elégségesek és közepesek középfokú nyelvvizsga minősítést kaptak. Hallgatóink 60 százaléka felsőfokú állami nyelvvizsga szinten vizsgázott. Orosz nyelvből a külker, nemzetközi, közlekedési szakok vizsgátlaga: 3,73, angolból 4,34, németből 3,75 (csak külker és közl.), franciából 3,80, spanyolból 5,00 (csak nemzetközi). A nemzetközi szakon a nyelvvizsgák érdemjegyeinek átlaga meghaladja a 4-et.

— Fel szeretném egyúttal hívni az érdeklődő hallgatók figyelmét a munkaügyi miniszter utasítására, amely kiterjeszti az idegen nyelvtudás anyagi elismeréséről szóló korábbi miniszteri utasítást a nemzetközi ismeretek és a közlekedési szakra.

— Miért nincs intenzívebb nyelvoktatás az idegenforgalom számára

is közgazdászokat képző belkereskedelmi szak egyes csoportjaiban, ugyanakkor, amikor a nyelvigenyes szakon végzett hallgatók jelentős hányada munkája során nem használhatja fel nyelvtudását?

— Azt, hogy melyik szakon, hány és milyen nyelvet tanulnak a hallgatók, a szakmai képzés feladatai döntenek el. Ezek meghatározása nem a nyelvi tanszék feladata. Mindenesetre, elképzelhető, hogy az új mechanizmus új szempontokat vet majd fel a nyelvoktatás területén is.

— Gazdagozott-e a nyelvi laboratórium felszerelése és a nem nyelvigenyes szakok hallgatói látogathatják-e a laboratóriumot?

— A nyelvi laboratórium felszerelése 10 hordozható magnetofonnal, valamint új szalagokkal is gyarapodott. A nyelvigenyes szakok hallgatói kötelesek a számukra előírt fél éves laboratóriumi anyagot elvégezni. Más szakok hallgatói csak külön, tanszéki engedéllyel, és csakis akkor vehetik igénybe a laboratóriumot, ha nem zavarják a nyelvigenyes szakosok felkészülését. Elsősorban a korrepetálásra szoruló, a nyelvet gyengén beszélő más szakos hallgatóknak tesszük lehetővé a laboratórium rendszeres látogatását.

— Mi a feladata annak az orosz nyelvi

tesztnek, amelyet nemrég végeztek a tanszék?

— Az egyetemi KISZ-szervezet arra kért bennünket, hogy vegyük figyelembe az első éves hallgatók előképzettségi színvonalát, vagyis hozzávetőlegesen azonos nyelvtudás szerint alakítsuk ki a csoportokat. A középiskolai szókincsre és nyelvtanra épülő tesztet, amelyet ily módon eredetileg az első évesek tudásának felmérése érdekében készítettünk, később kiterjesztettük más évfolyamokra is, és így ez az Októberi Forradalom 50. évfordulójának tiszteletére rendezett nyelvi verseny első fázisa is lett. Az a hallgató került tovább a versenyben, aki a 40 feladatból legalább 30-at helyesen oldott meg.

— Ami az első éveseket illeti, a felmérés azt mutatja, hogy nincs nagy szintkülönbség a hallgatók nyelvtudása között: a középiskolai jeles oroszok is nagyon gyenge tesztet készítették, a legjobb dolgozatok 25–30 pontot értek. Eppen ezért a tanszék álláspontja az, hogy a jelenlegi csoportmegosztáson csak kiegészítő esetekben szükséges változtatni.

— Ha a hallgató magas fokon beszéli a nyelvet, köteles-e látogatni a nyelvlaboratóriumot?

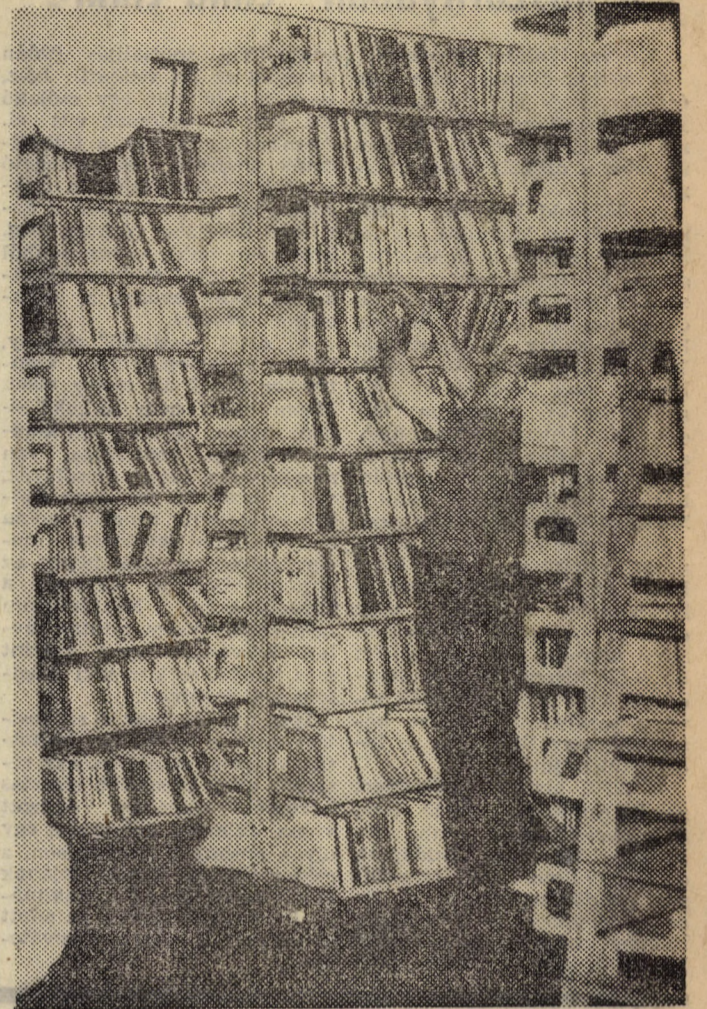
— Bármely hallgatónak joga van felmentést kérnie a nyelvlaboratórium látogatásától, ha a felvétel kezdetkor bejelenti erre vonatkozó igényét a tanszéknek. Ilyen esetekben a fél éves anyagból elővizsgát kell tennie, s a vizsga érdemjegye kerül az indexébe. Hozzá kell tennem, hogy a tanszék csupán az adott nyelvben igen jártas hallgatóknak ad lehetőséget az elővizsgára.

— Mi az általános vélemény egyetemünk nyelvoktatásának színvonaláról?

— Végzett hallgatóink a gyakorlatban jól megállják helyüket. Ez számunkra a legnagyobb dicséret. Külföldi látogatóink is mindig elismerően nyilatkoznak nyelvoktatásunkról. Minden hibával együtt, országos viszonylatban is igen jónak mondott eredményeket mutatunk fel. Kedvező anyagi és személyi feltételekkel rendelkezünk, jól felszerelt laboratóriumunk van és a legújabb módszerekkel való állandó kísérletezés lehetővé teszi, hogy egyetemünkön a nyelvoktatás eredményességét állandóan fokozzuk.

— halász —

KÖNYVESPOLC

Pár pillanat, s 400 000 kötet közül megkapod, amit kértél

Az elmélet és a gyakorlat egysége érdekében

Ha a gyakorlati, vállalati munkában jártas szakember a Közgázra jön tanulni, nagy előnnyel indul: amit itt elsajátít, azt rögtön konkrét gazdasági, termelési példákhoz kötheti. Rendkívül értékes az, hogy ismeri, mit hogyan alkalmazhat; a közgazdaságtudomány komplett egészéből mit kell tudnia szakmájához. Sokan még mindig nem tudjuk, mi lesz a szakterületünk. Annak, amit megtanulunk, jó részét elfelejtjük, mert nem tartjuk lényegesnek, nem ismerjük gyakorlati jelentőségét, nem költjük konkrét példákhoz. Pedig az elv, a lényeg ez lenne: egyelőre ne tanuljunk többet, csak a szakterületet sajátítsa el mindenki — de ott tudjon igazán profitálni belőle!

A KISZ egyik fő célkitűzése is ez: a szakmai képzés hatékonyságának elősegítése, az el-

méleti oktatás koordinálása a gyakorlati munkával.

Ilyen célokkal kezdődtek meg a tárgyalások a Budapesti Vegyiművekkel, s már az elkövetkező napokban sor kerül a szerződés aláírására is. Ennek szellemében a Vegyiművekben felmerülő közgazdasági jellegű problémákra a hallgatók keresnek megoldást, természetesen a vállalat gazdasági vezetőinek gyakorlati, illetve az ipargazdaságtan, üzemszervezési tanszék elméleti irányításával.

[Ez nemcsak a gyakorlati tapasztalatok kiszélesítését eredményezi, hanem egyben vállalati érdek is. A szakembereket (amennyiben egyáltalán van elég általában lekötik a belső üzemi problémák; nincs idejük emellett még széles körű elméleti-gyakorlati felméréseket, vizsgálatokat végezni.]

A főbb témakörök érdekes, komplex problémákat vetnek

fel: készletnormák, üzemidőkiesés, a vezetői döntések informáltsága, a vállalati általános költségeket befolyásoló tényezők, alkatrész-gazdálkodás, üzemfejlesztési és gazdaságossági feladatok.

Az akció beindítása másfél-két hét múlva történik: Marcell elvtárs irányítása mellett először csak egy kisebb csoport, 6 iparos kezd meg a munkát. A tapasztalatok alapján később kerül sor majd nagyobb csoportok bevonására, illetve a témák szakszeminariumi feldolgozására. Így megfelelő összhangba kerül majd a II. és IV. éves szakszeminarium, a nyári üzemi gyakorlat és a diplomamunka elkészítése.

Bár egyelőre csak az ipari szakosokat érinti, olyan szociológiai, szervezési, gazdaságossági problémák is felszínre kerültek, ahova elméleti, pénzügyesek is „beszállhatnak”. (Emellett a kereskedelmi karosok számára talán nem is annyira tudományos, mint inkább gyakorlati áruismereti tapasztalatokat nyújtó lehetőség a tanács kereskedelmi osztálya által vezetett népi ellenőrzési munkában való részvétel.)

A Vegyiművek első, de nem utolsó állomása ennek a hasznos kezdeményezésnek. A KISZ VB és az egész egyetem azon fáradozik, hogy kiterjessze más ipari üzemekre (Szerszámgépipari Művek), valamint más, bel- és külkereskedelmi vállalatokra is.

Most már csak rajtunk múlik, hogy ki is használjuk a lehetőségeket.

László Gyula

A vietnami szolidaritási hét programja az egyetemen

Az Országos Békatanács elnöksége szeptember 22-i kibővített ülésén vietnami szolidaritási hetet hirdetett meg október közepére. Az Országos Békatanács felhívta a társadalmi és tömegszervezeteket, hogy új kezdeményezéssel kapcsolódjanak be az október 15. és 21. közötti eseménysorozatba, melynek célja annak kifejezése, hogy „a magyar nép az amerikaiak háborús eskalációs lépéseire a vietnami néppel vállalt szolidaritás erősítésével, az USA agressziója elleni tiltakozás eskalációjával válaszol”.

Egyetemünk KISZ-szervezete, a VB szolidaritási bizottsága hagyományainkhoz híven aktívan bekapcsolódik a szolidaritási hét eseménysorozatába. A program előreláthatólag a következő lesz:

tonai kérdésről Phung Manh Cung elvtárral, a VDK nagy-követségének első titkárával.

Október 22.:

Vietnami vasárnap. Munkalehetőséget biztosítunk azoknak, akik a sasadi akción valamilyen okból nem tudtak részt venni, de számítnak újra a többiekre is, mindazokra, akik úgy érzik, nem elég egy délelőtti dolgozni Vietnament.

Október 15.:

II. szolidaritási találkozó Oszolytetőn, a kerület középiskolásainak részvételével. Járőrverseny, irodalmi-zenei műsor, ünnepi gyűlés Nguyen van Troi kivégzésének harmadik évfordulója emlékére.

A szolidaritási héten:

KISZ-vezetőink beszélgetése gazdasági, politikai, és ka-

A KISZ-bizottság üléséről

Az egyetemi KISZ-bizottság október 2-án tartotta meg az év első értekezletét.

Az első napirendi pontot, az október 6–7-én Pécsen megrendezendő II. országos egyetemi konferencia anyagával kapcsolatos közös álláspont kialakítását a bizottság későbbre halasztotta, mivel az ülés időpontjág a konferencia rendezősége sem az anyaggal, sem az egyetemi delegáció létszámával kapcsolatban nem juttatott még el az egyetemnek semmilyen tájékoztatót.

Vita, és néhány módosító javaslat elhangzása után a bizottság egyhangúlag elfogadta a KISZ következő félévi munkatervét. Határozatot hozott a

bizottsági tagok munkájának decemberiől kezdődő folyamatos értékeléséről is.

A mostoha — és előre láthatólag jó ideig változatlan — kollégiumi helyzetet figyelembe véve, az egyetemi KISZ-szervezete interpellációt fog benyújtani a Diákszemélyek elnökségének meggyorsítása érdekében.

Ezután beszámoló hangzott el a sasadi Viet-vasárnap előkészítő és lebonyolító munkájáról. A KISZ VB külön köszönetét fejezte ki a szervező gárdának, az általános kari vezetőségnek értékes, odaadó munkájáért.

L.

Szolidaritás indonéz elvtársainkkal

„Elvtársak! Javasolom, hogy intézzünk levelet a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség központjához, melyben tájékoztatjuk őket rópgyűlésünkről, és kérjük, juttassák el üzenetünket az Indonéz Kommunista Ifjúsági

Szövetséghez: feltétlenül támogadjuk az indonéz kommunistákat az ellenforradalmi diktatúra megdöntéséért vívott harcban.”

(Foto: Kádár)

Válasz a „Lányok a kaszárnyában” című cikkre

Kedves Wolfart Erzsébet!
Cikked elolvasása után úgy éreztem, hogy pár mondat erejéig válaszolnom kell, úgy is mint „régibert”, és úgy is, mint a diákbizottság titkára.

A Műszaki Egyetem megkapta a Hotel Műszakit, (és talán 1969-re nekünk is lesz hasonló kollégiumunk), ezért nem tartott igényt erre a diákotthonra, annak ellenére, hogy anyagilag és igazgatásiilag hozzá tartozik. Mi a Róberton, csak „vendégek” vagyunk, az új kollégium felépítéséig. Abban a pillanatban, amikor átadják egyetemünk új kollégiumát, a Róbert előreláthatóan meg fog szűnni, mint a Műszaki Egyetem diákotthona.

Ami pedig a „büntető kollégium” kifejezését illeti, kissé hamis az információ, mert a hat-hétszáz hallgatót több éven át befogadó diákotthon ilyen szerepet sohasem töltött be. Nem hiszem, hogy a diákotthon volt lakói az alábbi kitételt barátságos hangon köszönnék meg Neked, ha az tudomásukra jutna.

A XIII. kerület, közismert nevén Angyalföld, már nem az a „préri”, amit valaha jelentett. Ma már Budapest, olyan kerülete, amely rengeteget fejlődött az elmúlt 22 év alatt. Magános nő nyugodtan kiléphet a kapun, nem fogják lefűteni. A leszóltatás pedig nem

angyalföldi specialitás (talán olvastad az IM vitáját). Igaz, hogy tavaly volt egy csólakó fiú, akit a rendőrség vitt el. Azonban az is csak a fiúhallgatók megértő és támogató „szeretete” miatt lakott a diákotthonban és „belépőjét” a kerítésen keresztül váltotta meg. Szerintem ebből az egy esetből még nem lehet erkölcsi következtetéseket levonni a diákotthon egészére.

A „saját készítésű” zuhany, illetve vízmelegítő már szeptember 17-től ad meleg vizet. Mosni miért nem tudtok? — nem tudom. Ugyanis van kiadó mosógép, centrifúga, van mosókonyha, labor, mosófázék, villanyrezo is, így vizet tudtok melegíteni. Szerette volna a diákotthon vezetősége modernizálni a diákotthont az elmúlt évben, de sajnos, a Művelődésügyi Minisztérium nem engedélyezte, miután távlati fejlesztési terve szerint más feladat céljára kell átépíteni a diákotthont.

Igaz ugyan, hogy a szakosítást nem a legjobban hajtották végre az általános kar részéről, mert precízebb elosztás kevésbé súrlódást okozott volna. Jelenleg dolgozunk egy olyan optimális megoldáson, a rektor elvtárs koncepciójának megfelelően, amely a maximális igényt kielégítheti az adott körülmények figyelembevételével.

A kollégiumok lakóinak tanáverejei átcsoportosítása heves vitákra adott alkalmat. Még a helyhiányra való hivatkozással sem akarjuk korlátozni, hogy az érdekeltek elmondhassák véleményüket. Mostani összeállításunk után szeretnénk mégis pontot tenni az ügy végére, mivel a további fejtegetésekben új mondanivalóra már nem nagyon lehet számítani.

A diákönkormányzat véleményének meg nem hallgatása nekem is fájó pont volt mindaddig, amíg a rektor elvtárs nem közölte a lakógyűlésen, hogy objektív körülmények kényszerítették az intézkedésre, anélkül, hogy az önkormányzati szervek véleményét kikérhette volna.

Cikkedben felvetett kérdésekre megpróbáltam válaszolni a rendelkezésemre álló adatokból és a tények ismeretéből. Remélem, ez többé-kevésbé sikerült is. Ugyanakkor ígylektem a „Róbert” másik oldalát is bemutatni a semleges olvasóknak. Ebben a szándékomban talán megerősít az a tény is, hogy a cikket annak a 90 embernek a nevében is írtam, akik saját kérésükre szerettek volna itt lakni, ebben a tanévben is.

Üdvözlettel:

Fekete Győr László

KOLLÉGIUMI PROBLÉMÁK

A közelmúltban lakógyűlésre került sor a Róbert Károly körüli kollégiumban, melyen részt vett dr. Szabó Kálmán rektor, dr. Megyeri Endre, az ipari kar dékánja, dr. Tóth Ferenc, az ipari kar alapszervi párttitkára, valamint Dorozsmai Jenő, a kollégium igazgatója is.

Feltétlenül megoldásra váró kérdések merültek fel a gyűlésen, melyekkel érdemes foglalkozni vezetőinknek is, diákjainknak is, mert megoldásuk közös érdek.

Ilyen például a soron következő kollégiumi átcsoportosítások kérdése, mely a legelőszöbben vetődött fel ezen az esten. Köztudott, hogy a Veres Pálné utcai kollégium renoválása miatt az ottaniak jelenleg a Róbert Károly körüli kollégiumban laknak. Az is ismert már, hogy a renoválás elkészülte után bizonyos változtatásokra kerül sor a hallgatók kollégiumi elhelyezésében. A rektor elvtárs a gyűlésen ismertette az erre vonatkozó tervet, mely szerint az egy szakra járó összes évfolyamok azonos kollégiumba kerülnek. Így a tanulási, valamint az esetleges egyéb problémákat könnyen meg lehetne oldani, hiszen például tanulmányi téren — a tantárgyak azonos volta miatt — szaktárgyakban is eredményesen segíthetnek a felsősök az alsóbb évfolyamosoknak. Szabó elvtárs ismertette arra vonatkozó tervét is, hogy az egyes szakok hová, melyik kollégiumba kerülnek.

Erre reagáltak a későbbiekben az érdekeltek hallgatók. A hozzászólók többsége kimondatlanul bár, de azt a kérdést tette fel: „Miért éppen én kerülök ide?” — avagy „Miért éppen én maradok itt?” Volt, aki arra hivatkozott, hogy barátaitól, barátnőitől kénytelen az átcsoportosítás miatt elszakadni. Mások negyedeves voltukat hangoztatták a azt kérdezték, miért kell most, a diploma küszöbén elhagyni valamelyik belvárosi kollégiumot.

Ezzel kapcsolatban nyilvánvaló, hogy több száz kollégista esetében lehetetlen megvizsgálni és figyelembe venni ki kinek a barátja. A negyedevesek problémája már komolyabb: igaz, hogy az eddigiekben sokkal több nehézséggel kell majd megbirkózniuk, s a diploma megrása sem lesz olyan könnyű, mintha a Makarenko utcai, vagy a Veres Pálné utcai kollégiumban maradnának. Az is igaz azonban, hogy — tudomásunk szerint — szerettek már néhányan a Róberton tanulóvá válni, hogy az itt is megálthalja a helyét.

Szemmiképpen sem tartható jogosnak az az elképzelés, követelés, hogy az egyik hallgató végig „üdjön”, a másik pedig négy-öt éven keresztül a relative legrosszabb lehetőségeket biztosító kollégiumban éljen. Természetes, hogy mindenki szeretne egyetemi tanulmányainak egész ideje alatt a legjobb kollégiumban lakni, de nem árt azért néha a más szemével nézni a dolgokat, nemcsak mindig a magunk érdekét szem előtt tartva gondolkodni.

Figyelembe kell venni, hogy a jelenlegi körülmények között még erre a kollégiumra is szükség van hallgatóink elhelyezésénél, bár tény, hogy nem a legoptimálisabbak a feltételek a tanuláshoz, az itt éléshez. Amíg azonban nem épül fel az új kollégium, addig mindig kell hogy legyenek olyan hallgatók, akik megbirkóznak ezekkel a körülményekkel.

Mint már említettem, az átcsoportosítási terv alapja a szakosítás. Többektől hallottam, hogy ő nem megy oda felsőveshez sem tanácsot kérni, sem más dologban! A felsősök közül pedig sokan azt mondták, hogy nekik más dolguk is van, mint az alsósok istápolása. Minek akkor a szakosítás? — tették fel a kérdést.

A baj ott van, hogy a har-

mad-negyedevesek — tisztelet a kivételnek — csak úgy „segítik” az elsősöket, hogy különféle rémhíreket terjesztenek a zárhelyik, a vizsgák nehézségi fokáról, valamint egyes vizsgáztatók módszereiről, ahelyett, hogy hasznos tanácsokat adnának. Ilyenkor azt szokták mondani: „Én is elvégeztem az alsóbb éveket, pedig nem mentem oda senkihez sem tanácsért!” De miért nem ment? Nagyon valószínű, hogy sokkal kevesebb nehézséggel kellett volna megküzdnie.

Ha nem is túl gyakran, de adódnak olyan helyzetek, amelyeknél nagyon elkél a nagyobb tudásúak segítségével. Ne elzárkózásukkal akarják egyesek tekintélyüket megtartani, növelni az alsóbb évfolyamosok előtt! Az egymást segítés kialakítása természetesen elsősorban az elsősöktől követel aktivitást, mert nem valószínű, hogy a felsősök fognak odatenni és megkérdezni, van-e probléma. Az azonos szakosítást lehetnek nyilvánvalóan a legazonosabb problémák, ezért — s ezt újból hangsúlyoznunk kell — előnyös a kollégiumi szakosítás, persze csak akkor, ha élnek is a hallgatók az így kiaknázható előnyökkel.

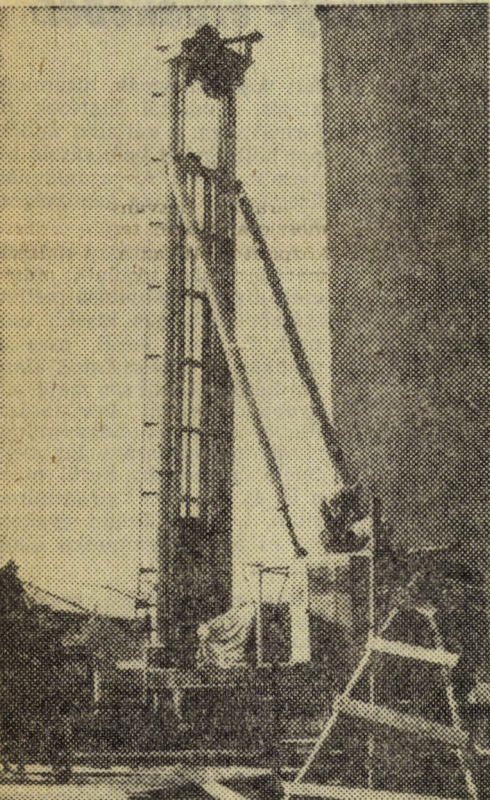
A tanulás lehetőségei átmenetileg azért olyan rosszak, mert a Veres Pálnéok részére a tanulóban rendeztek be szállást, a külföldieknek fenntartott szobák viszont zároltak. Ezen a helyzeten feltétlenül javít majd, ha megtörténik a visszavonulás, az átcsoportosítás. Addig viszont kénytelenek a lakók megelégedni a könyvtárbeli tanulással, vagy a folyosóval...

Összefoglalásként még annyit, hogy — mint azt a rektor elvtárs is elmondotta hozzászólásában —, az egyetem vezetői minden épkezláb ötletet elfogadnak, és támogatják megvalósítását, akár az átcsoportosítás, akár a kollégiumi élet egyéb területeire vonatkozó.

Kurtán Lajos

MI LÁTHATÓ EZEKEN A KÉPEKEN?

Rakéta kilövő állvány szerelése?

Aknamező?

Lövészárak?

(Foto: Kádár)

Dehogyi! Orfást harci tételnek csupán új kollégiumunk épít-
kezési munkáinak megkezdését tekintethetjük. E képek békés-
termelészközök mutatnak a munka első fázisából!

Kinn a „Róberten”

Összintén szólni akarás a lakógyűlésünkön tapasztalatról — ennek gondolata készített levelünk megírására. Mert mi is történt a „Róberten” szeptember 29-én? Zsúfolt klub. Feszültség. Arra várunk, hogy valaki megkezdje. És megkezdte... és folytattuk... de mit és hogyan?

„Miért éppen én?” kérdések, nosztalgia a Makarenko és Rudas kollégiumaink iránt, sópánkodásradat. Ezek volnának mi, a jövő közigazdászai? „Maszekereszényék?” Komplexsorozatban felállított igények, s meddő vergődés „nemesen” szótt pókhálójukban. Igényeink valóban komplexek-e? Igényesek vagyunk-e önmagunkkal szemben, amikor vektoraink csak a lényegnek vélt felszínig bírnak hatni, s onnan tehetetlenül visszaverődni? Az önmagunk hétköznapi problémáiból felépített körből nem tudunk kilépni?

Nem megdöbbenő, hogy épp negyedeves hallgatóink, kik alig egy év múlva kikerülnek a gazdaságba, nem tudnak közösségi szemlében gondolkodni? Mint az új gazdasági mechanizmus cselekvő alkotóira figyel a közigazdászokra az ország, óriási felelősség van vállunkon, és mi jövőnk az egyéni érdekeléstől túlzottan elrugaszkodott értékeléssel: hogy 22-en laknak egy hálóban, hogy kívül esik a városban, hogy miért a gyenge női nemet, hogy miért választottak el barátaitól... Kissé elgondolkodtatott a hangnem is, amelyben a „birdalok” elhangzottak. Is-günkben áll-e rektor elvtársat a jelenlegi

viszonyok között még el nem érhető „optimális megoldás” miatt így okolni? Vajon helyes talajról kiindulva konvergálunk-e ehhez a ponthoz? A számunkra optimális megoldás valóban optimális-e?

Túlságosan is el vagyunk kényeztetve, túlságosan is telített a „történelmi, társadalmi elem”. Milyen jogon követelhetünk így? Ha ennyire nem tudjuk elviselni kis problémáinkat, mekkora lesz akaratumk a nagyobbakkal való megküzdéskor? Az élet harc és harcolunk kell érte! Elviselhetővé kell tennünk a létet! Nem háborgással, ezzel nem jutunk előbbre; csak reális gondolkodással és tettekkel. Úgy kell fejmérnünk helyzetünk, hogy ne csak a rossz oldalt lássuk meg, azt is eltűzözva; nem kispolgári individualistáknak kell lennünk, hanem közösségi embernek!

Ne rekedjünk meg a változhatatlanul történelmi, hanem, ha már összekerültünk, keressük meg útját, módját, hogy ne csak elviselhető, de jó legyen az együttélés! Ne gubózzunk be egyéni problémáink gomolyába, alkossunk őszinte kapcsolatú közösségeket: ülünk le egymás mellé és beszéljünk arról, mit is kellene tennünk! Fiatalok vagyunk, tele energiával, lehetőségeink adottak, éljünk vele! Konkrét fórumok és mód-szerek keresésében nem vagyunk egyedül, mint ezt tapasztalhatjuk is, őszinte segítségre számíthatunk, minden rajtunk múlik.

Papp—Petschnig

KOLLÉGIUM ÉS NEVELÉS

Egy szegény kis iparos panasza

Egyetemi kollégista életünket a Kun Béla téren kezdjük; majd — talán csak tévedésből? — bevitték minket egészen a Makarenko utcáig. Most a Róbert Károly körüli tőpreng az, hogy jövőre, a következő sasadi Viet-vasárnapon talán már nem is kell majd a buszt igénybe venni: gyalog hamarabb kiérünk a környékünkre a kukoricatábláinkra...

Amikor még a Kun Béla téren laktunk — régi szép idők — gyönyörű ígéretek kaptunk: „Ezen minden elsőnek át kell esni, de utána egyre jobb körülmények közé kerülünk!”

Ime, az emlégetett „jobb körülmények”:
Lehet, hogy csak a Veres Pálné utcai kollégium tatarozása élezi ki ennyire, mindenesetre tény, hogy érdemi munkát itt nagyon nehéz végezni. Vagy zaj van, zene szól, vagy bántóan zúg a neon: egyik sem kedvez a tanulásnak. Szakirodalommal (Közgazdasági Szemle, Ipargazdaság stb.) eddig még nem találkoztam. A kollégium tulajdonosa a Budapesti Műszaki Egyetem, miért is venne ilyeneket. Máshonnan meg úgy látszik, hiába várunk segítséget. Tavaly az elsősök rossz tanulmányi eredményt értek el itt. Akkor előttünk milyen jövő áll? Ahol régen 12 személy volt egy szobában, most 22-en lakunk.

Itt napjában csak kétszer fordul meg az ember: reggel és este. Nem mindenki engedheti meg magának azt a luxust, hogy napi 3 órát kétszeri oda-vissza utazással töltsön el.

Mindent pótolná, hogy a felsősöktől szakmai ismereteket, életpasztyalatot, hivatástudatot szerezhettünk? Harmadik évetem töltöm kollégiumban Pesten. Sokat tanultam felsősöktől, évfolyamtársaimtól: mindazt ami szép, emberi lehet, amiért érdemes küz-

deni. De ennek sajnos semmi köze sem volt a kollégiumom. Akivel beszélgettem, mint ismerőssel, baráttal tettem, nem mint felsőssel. Hozzáim még senki sem jött — és én sem fordultam másához, kollégiumbeli felsőshöz, hogy oldjon meg nekem egy matematikai vagy statisztikai példát, vagy beszéljen barátságos, elkövetkezőkről...

Kiegészítésül jönnek a belső élet „apróságai” — borzolni a kedélyeket.
Egy egész emeleti szintnek egyetlen tus áll rendelkezésére — állítólag azt is záros határidőn belül le fogják szerelni, mert félnék, hogy a mosdó padlója beázik. Meleg vízzel szőkevéneként lehet találkozni, — ha szerencséje van az embernek. Akad ugyan egy 200 literes villanybojler, csekély 4 óra alatt fel is melegíti a vizet —, ha valakinek van türelme kivárni. Az illemhely tisztaságáról csakis az illem miatt nem beszélnek.

Egyeseknek nem tetszett a szoba eredeti berendezése, hát átalakították saját kedvük szerint. Am jött a főnökség egy zord kijelentéssel: „aki rendezkedik, az könnyen kint találhatja magát!” — és kész!

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére az egyetemi MSZBT szervezésében, valamint a Nyelvi Intézet tanárai közreműködésével rendezett orosz nyelvi verseny első fordulóját lezajlott. A versenyen több mint 2000 hallgató vett részt. A követelmény az I. évfolyam nyelvi szintjéhez volt szabva. A felsőbb évfolyamos hallgatók ugyanazt a versenyfeladatot írták meg az első fordulóban abból a célból, hogy feltételezett nyelvi színvonalukra tájékoztató

tett egy harmadik variációt. Az előző úgy látszik sértette a takarítónői érzékenységet és munkakedvet.

A gondnok elvtárs rendkívül precízen ellenőrizte, hogy minden ágyon és szekrényen rajta legyen egy címke a gazdája nevével (egyetem, évfolyam, a csoport száma — még jó, hogy a vércsoport nem kell), ugyanakkor az egyik srác nem tud berakodni a szekrényébe, mert sem rúd, sem polc nincs benne. Először ígéretet kapott: „hagyja nyitva a szekrényét, holnap jönnek az asztalosok és megcsinálják!” Egy jó hét múlva már csak kijelentésre teltett: „megfogja a koffert, berakja, a kabátot pedig oda felakasztja.” Nemcsak a tény, az elv is érdekes: vajon a gondnoknak az a dolga, hogy a címkézésre fecsérelje az idejét, energiáját, vagy hogy szekrényeket csináltasson, amibe pakolni is lehet?

Az új kollégiumot 1965-re kellett volna átadni. Most, 1967-ben már megkezdtek az alapozást, a tervet szerint 19 hónap múlva kész is lesz. De mennyiben vigasztal ez min-ket??

László Gyula

Orosz nyelvi verseny

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére az egyetemi MSZBT szervezésében, valamint a Nyelvi Intézet tanárai közreműködésével rendezett orosz nyelvi verseny első fordulóját lezajlott. A versenyen több mint 2000 hallgató vett részt. A követelmény az I. évfolyam nyelvi szintjéhez volt szabva. A felsőbb évfolyamos hallgatók ugyanazt a versenyfeladatot írták meg az első fordulóban abból a célból, hogy feltételezett nyelvi színvonalukra tájékoztató

3. Az utcán

A külföldi, akinek sok az ideje, és nyáron jár Moszkvában, legtöbbet az utcán kószál. A moszkvai utcára az nyomja rá a bélyegét, hogy olyan világvárosról van szó, amelynek vonzóereje, települési funkciója túlterjed az óriási ország határain is. Bár az idegenforgalom még mindig kisebb, mint nálunk, rengeteg a külföldi.

Mindazt megtalálhatjuk Moszkvában, amit más világvárosokban, de azért a Pestről jött vendéget feltétlenül megkapják a méretek. Az első benyomások után máris észre kell venni azokat a különbségeket, amelyek Moszkvát a nyugati nagyvárosoktól megkülönböztetik — nyugatnak tekintve Moszkvából szemlélve minket is.

Mint minden világvárosnak, Moszkvának is nagy problémája a közlekedés. A metróról nem akarok írni, hiszen mindenki sokat olvasott róla, és hogy milyen nagyszerű, az úgyszólván személynél is látni. (Idővel nem kell majd ehhez Moszkvába utazni; de még jó darabig igen, mert egy-két vonal nem jelent igazi metrőközlekedést. Csak nagyobb hálózat esetén válhat a város közlekedésének útférévé.) Imponáló az aluljáróépítés, amely Moszkvában kibontakozott. A Szadovján, a híres moszkvai Nagykörúton, már alig van szintbeli kereszteződés a sugárutakkal. Felüljárót csak ott építenek, ahol az út alatt befedtet folyó húzódik. (!!) Az Emkehez hasonló keresztezésekben a gyalogos-aluljáró csak kiegészítő a közúti; önálló gyalogos-aluljárókat a nagy sugárutakon (Gorkij utca) építenek (ahol közúti forgalom kereszbe nincsen, és így hosszú szakaszon haladhat megállás nélkül a forgalom), valamint a központi terek alatt. Igaz, egyik moszkvai aluljáró sem olyan szép, mint a Blaha Lujza téri, de praktikusabbak, gyorsabb ütemben épülnek, és hosszabb távra...

Honnan a nagy autóforgalom — kérdezhetné az ember, hiszen a Szovjetunióban még kevés a magánautó. Az magától értetődik, hogy rengeteg állami kocsis szalad a moszkvai utcán: a forgalom igen nagy részét trolis, autóbuszok mellett a taxik teszik ki.

A metró ellenére igen nagy Moszkva felszíni tömegközlekedése. Itt is van persze munkaerőhiány; egyébként tele van a város munkásfelváltó hirdető plakátokkal, nincs olyan (alacsony keresetű) foglalkozás, amelyben ne lehetne válogatni az állások között. A kalauz nélküli közlekedés már uralkodóvá vált; a bérlet azonban ritka, a perselyes rendszer terjedt el. Ritkán járnak az ellenőrök, s így magas bírság mellett is kifizetődő lenne rendszeresen bliccelni. Ezért a társadalmi ellenőrzés rendkívül hatékony módját választották: akit lógáson érnek valamilyen járművön, beviszik a társadalmi rendőrség, a druzsina legközelebbi őrsére, lefényképezik, felveszik részletes adatait, tájékoztatják az esetről a munkahelyet, és a részekkel, garzdákkal együtt kifüggesztik a fényképet vagy gúnyraj-

Altalában elégedettek lehetünk. Október 1-én a Sasad Tsz földjein csalne 700 leendő közgazdász törte és rakta tengerautóira a kukoricát. Ennyien még sohasem voltak egyszerre társadalmi munkán az egyetemről. A számok általában önmagukban nem sokat mondanak, de ha arra gondolunk, hogy a Műszaki Egyetemről, amelynek 8000 hallgatója van, ugyanannyian jöttek, mint tőlünk, akkor nem lehetünk panaszra. KISZ-tagságunk jelentékeny részében él a tevékeny szolidaritás a vietnami nép hősi harcával.

Jobb volt a szervezés is. Ebben az évben nem tévedtek el az autóbuszok, mindenki idejében jutott a menzára. A földekre történő kivonulás is rendezetten, meghatározott csoportokban zajlott le.

Nem ok nélkül részesítette tehát dícséretben a szervezőket az egyetemi KISZ-bizottság. A jogos elégedettség sem fedelhető azonban velünk azokat a bosszantó hibákat, elszomorító jelenségeket, amelyeket a munka során tapasztalhatunk. E hibákról talán ünneprontás beszélni, ám a KISZ egész tevékenységének olyan fogyatékosságait jelzik, amelyek mellett nem mehetünk el szólanul.

Tömegek szervezése

Szervezetünk, mint azt legfőbb szabályzatai kimondják, tömegszervezet. Ennek ellenére, ma sem rendelkezünk megfelelő módszerekkel nagyobb csoportok irányítására, mozgására. Közvetlenül, hogy még legsikeresebb akcióinkkal sem tudjuk megmozgatni a tagság felét, vagy ennél nagyobb részét. Ennek tartalmi-társadalmi okok mellett módszerbeli tényezői is vannak.

Ezen a vietnami vasárnapon is bebizonyosodott, hogy közép és alsó szintű vezetők jórészt nem rendelkeznek kellő határozottsággal, kevés tapasztalatuk van az irányításban és meggyőzésben, vagyis a tömegmunkában. Különösen világosan látszott ez akkor, amikor népszerűtlen feladatokat — jeleim esetében újabb munkát — kellett kezdeni, abba kellett hagyni a pihenőt stb. Ez persze nemcsak a vezetőtől függ, nagymértékben meghatározza a munkafegyelmet a tagság összetétele, „hozzállása” is.

Sokkal súlyosabb volt szerintem az az általánosnak mondható jelenség, hogy „mindenki csak azt teszi, amit neki mondanak”, vagyis sokakból teljesen hiányzik a vezetői öntevékenység. Elvértve lehetett találkozni olyanokkal, akik „cím és rang” nélkül kezdtek el irányítani, rendet teremteni, nem várva meg a felsőbb utasítást.

Jóval gyakoribb volt az a „vezető” típus, aki együtt lógott haza, vagy együtt focizott az általa vezetettekkel — így építve „jó kapcsolatokat” a tömegekkel. Ilyesmi történt a Pénzügyi Számviteli Főiskola és a Külkereskedelmi Főiskola velünk dolgozó csoportjaiban. Nem e cikk feladata elemez-

Egy buszparancsnok naplójának újabb lapjai

Mint lapunk katonai szakértője, a múlt év októberében már közkinccsé tettem az akkori, nagy sasadi harcokkal kapcsolatos tapasztalataimat, és most íme, újra itt vagyok a hasámban, hogy írni kezdjem rögzítsem, és az utókor számára is hozzáférhetővé tegyem az idejű Nagy Októberi Hadművelet történetét. Felejthetetlen első tudósításomból kiderült, hogy az akkori tündöklő siker titkát határozottan, jól időzített fellépésben kell keresni, és csak világossá tenni ismert és oly sokszor megcsodált szerénységem nem engedi, hogy az ez évi fénys diadal okát is ebben jelöljem meg. De beszéljenek helyettem maguk a tények!

Szeptember 28-án a nagyvezérkar terepszemlére indult. Az ellenség kémtévékenységével bölcsen számolva, minden meglepetésnek elejét veendő, egyedülállóan felfurcsos útrányt választottunk. Mintegy háromórás cirkálkozás után, amellyel máris rengeteg bosszúságot okoztunk a bennünket követő ellenséges alakulatoknak, megérkeztünk. És itt újra kiderült, hogy az ellenséget nem szabad lebecsülni. Úgy-

ni azokat az okokat, amelyek a vezetői módszerek és magatartás e hiányosságait kialakították. Újból el kellene jutnunk a valóban hatékony és fiatalos munkastílushoz, ha azt akarjuk, hogy még többen tartsanak velünk a fiatalok közül.

Akiket hiányoltunk...

A velünk dolgozó többi intézményben úgy történt a szervezés, hogy a felsőbb szervek utasítására bizonyos létszámot kellett kiállítani. Ez a módszer gyakran kivált olyan szervezési eljárásokat, melyeket még a legnagyobb jóindulattal sem nevezhetünk önkéntesnek. Azok, akik nem önkéntes módszerek következtében jöttek el dolgozni, kedvet-

lenek voltak, és például gyakran kellett őket visszaküldeni a már „kész” sorokba, hogy az ott hagyott kukoricát letörjék.

A mi egyetemünkön a szervezés teljesen önkéntesen történt. (Legalábbis a rendezőkhöz eddig nem érkezett jelzés ennek megsértéséről.) A közgazdászok minőségileg és mennyiségileg is jobb munkájában megmutatkoznak e szervezési módszer előnyei.

Noha nálunk az a szokás, hogy csak az jön, aki akar, mégis hiányérzetem van, ha arra gondolok, hogy milyen kevesen jöttek KISZ-szervezetünk egyes „előkelő” osztályairól és főleg akkor, ha arra gondolok, hogy mindössze két oktatónk vett részt ezen a vietnami vasárnapon.

Mivel nálunk csak 2-ig volt nyitva a menza, ezért már akkor abbahagyták a munkát, amikor a mi munkaterületeinket még bőven volt tennivaló. Az őket elszállító autóbuszok is hamarabb indultak, amelyekkel sokan elmentek a mieink közül is.

Sajnos, a földeken az MKKE-nek sem volt egységes az irányítása. A „főnökök” egymásnak gyakran ellentmondó utasításokat adtak, aminek eredményeként a társaság egy része már haza, illetőleg a gyűlésre indult, amikor más területeken még letörtenlül állt a kukorica. E fejtelenségben részes volt e sorok írója is.

Megosztott vezetés

A tavalyi munka tanulsággal alapján úgy képzeltük, hogy lesz egy központi szerv, amely a propagandaanyagok biztosítása mellett vagy egy helyen szervezi meg minden buda-pesti felsőoktatási intézménynek a munkát, vagy ha erre nincs mód, akkor legalább intézi a munkahelyek szervezését és elosztását. Sajnos, nem így történt. Magunk készítettük a propagandaanyagokat és ezért került viszonylag kis területre ilyen nagy tömeg, úgyhogy a Műszaki Egyetem tőlünk teljesen függetlenül szervezte meg a kiszállítást, határozta meg a munka végét stb.

Lehetett volna jobb is...

A tsz sem szervezett hibátlanul. Kevés volt a víz, ami jórészt a lajtos kocsi alatt bekécsen szundikáló kocsisnak köszönhető. Kevés volt a munkavezető is, így egyes helyekre sok, máshová kevés embert irányítottak. Reméljük, a fizetéség nem lesz kevés...

A cikk elolvasása után egyekben talán kissé sötét kép alakult ki a vasárnapi munkáról. Az a dícséret azonban, amelyet vietnami elvtársaink mondtak a munka befejezése után tartott gyűlésen, azt jelzi, hogy a hibák ellenére hasznosan, internacionalista módon töltöttük el ezt a délelőttöt.

Laki Mihály

Százéves „A tőke”

A Televízió 20 perces műsorral emlékezett meg Marx korszakalkotó művének első kiadásáról. Szeptemberben volt 100 éve, hogy nyilvánosság elé került az a közgazdasági munka, melynek jelentőségét hallgatóink és oktatóink előtt nem szükséges magyarázni. Annál szomorúbb, hogy Marx forradalmi alkotásáról egy ennyire méltatlanul gyenge és rossz műsört éppen a mi egyetemünk közreműködésével „sikertült” készíteni. Mihalik elvtárs nem tudta a „mintaszeminárium” élővé, közvetlenné, barátságossá tenni, a hallgatók szerepléséről pedig leritt a rendezettség.

Közismert, hogy marxista propagandánk különösen abban a vonatkozásban gyenge, amit érzelmi ráhatásnak szoktunk nevezni. „A tőke” megjelenésének 100. évfordulójára sugárzott műsor ennek szomorú bizonyosságát adta. Nem hiszem, hogy szakmai elfogultságnak lehetne tekinteni igényünket hogy e rendkívül jelentős centenáriusra méltó mű-

sört kellett volna készíteni. Lehet hogy első-sorban a tv szerkesztőinek kellett volna több munkát belefektetni de azért valóban talán rajtunk is múlott...

—kl—

nyos napsütés miatt nem sikerült megismerkednünk.

Vasárnap korán kelt a nap és a hadsereg. Gépesített egységeink melyhen betörték az ellenséges arcvonal mögé és ott foglalták el hadállásaikat, helyesebben hadüléseiket. 10 óra 29 perckor seregünket súlyos csapás érte: egy ellenséges kukoricaszilánk eltalálta a legtehetségesebb hadvezérünket, ceszkélységemet. Mire magamhoz tértem, sorainkon úrrá lett a pánik. Azonnal tudtam, mit kell tennem, órák alatt rendezem a szétzilált csapatot, és új rohamra vezényeltem a rám bízott hadosztályt. Ekkor azonban utasítást kaptam a főparancsnokságtól. Sürgősen a kenyérgyár elé kellett vonulnom, egy nagygyűlés fedőnévű operáció céljából. Két perc múlva újabb parancsot jelentettek a távirások, a délnyugati arcvonal összeomlott, és csak én menthettem meg a helyzetet. Lelkesítő beszédet tartottam, majd egy golyószóró segítségével sikerült nyolcvan embert rábírnom, hogy kövessenek. Utunk során dezertőrök tömegeivel találkozunk, akik nyilván az ellenséges propaganda hatása alatt teljes mértékben demoralizáltak harcosaimat. Oda se neki! Folytattam az előrenyomulást, és néhány perc múlva el is értém a harcmezőre — egyedül. Azonnal harcba bocsátkoztam az ellenséggel, majd a túlerőre való tekintettel visszavonultam. Később értesítettek, hogy a hadművelet sikerrel zárult.

Beflen János

Naplopók, csavargók, garzdák egyik pellengérje Moszkvában

Bauer Tamás
(Folytatjuk.)

Ismerkedjünk ismerőseinkkel

Egyetemünkön az első évfolyam hallgatói részére minden évben megrendezik a karunkénti ismerkedési estet. Eddig a kereskedelmi és ipari karos golyák találkozója zajlott le. Mindkét rendezvényen részt vettem, bár az utóbbira be sem akartam engedni, mondván: zártkörű rendezvényről van szó.

Persze, nem az első éves lányok megismerése iránti buzgalom vezetett a klubba, mint ahogy azt néhányan szemtellenül megjegyezték, hanem, hogy megerősítem abbéli meggyőződésemet, miszerint minden ismerkedési est rendezése meddő dolog, sohasem érheti el célját. Mert mi is egy ilyen rendezvény célja? Nyilvánvalóan az, hogy az elsőéves hallgatók megismerjék egymást, baráti kapcsolatokat szövdjenek, amelyek minden biznnyal erősítik majd a „szakársak” összetartozását.

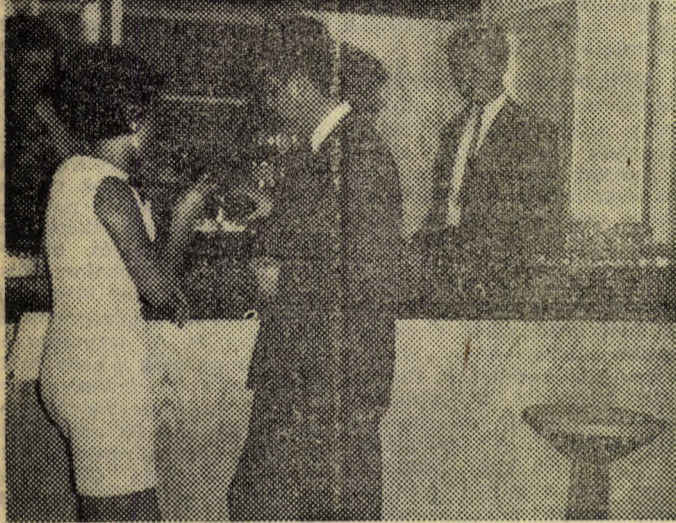

Dr. Megyeri Endre iparkari dékán az elsőévesek körében

A valóság azonban egészen más képet mutat. Akik eljöttek, megkeresték csoportjukat,

és mintha előre megbeszélték volna, külön asztalok mellett helyezkedtek el. Aztán, jobbik esetben felkérték egymást táncolni, majd akinek nem jutott partner, megunva a hallgatást szépen elment a játékasztalokhoz, ahol nézte, hogyan játszanak mások. Ezek a mások rendszerint a klub tőrzstagjai, mert ilyenek is vannak. Ők mindig jól érzik magukat, ha jó a zene és sör van. A kereskedelmi kar estjén jókedvük alább szállt, mert nem volt sör és a gin is elfogyott. A hangulat mindkét rendezvényen közepes volt, de még a meglevő jókedv is jó részt a zenekar lelkes és színvonalas játékának köszönhető. A golyák kényelmetlenül feszengtek helyükön, és amikor a Neoton eljátszotta a záróakkordokat, sokan bizony megkönnyebbülten hagyták el a helyiséget.

Egerszegi Csaba

Ismerkedés a bárpuhtnál

(Foto: Kádár)

Zsebszínház a klubban

Idén mini a divát. S ez, úgy látszik, nemcsak az öltözködésre igaz. 1967-ben a Thália után a Nemzeti Színház tartott stúdióelőadásokat, mini számú közönségnek, s ebben az évadban nyílt meg Budapest első zsebszínháza, a Mikroszkóp színház, Komlós János vezetésével. Nos, egyetemünk sem akart elmaradni a „miniatűr-zalódó” kultúrintézmények mögött, s ebben az évben nálunk is működik majd egy zsebszínház. A kultúrosztályon a próbálkozás életre hívóinál érdeklődtünk a részletek felől.

— Milyen „nagy” lesz tulajdonképpen a mi zsebszínházunk?
— A klubban, ahol majd az előadásokat tartjuk minden szombaton éjjel 11-től 1-ig és minden hétfőn este 8–10-ig kilencvenkilenc kényelmes fohel várja a nézőket. Azt is előrebocsátjuk, hogy plusz-zók-kérdésében a klubügyele-tések és a rendezők könyörte-tenek lesznek.

— Milyen műsor készül?
— A mostanában divatos műsorblokkok mintájára szeretnénk összeállítani színházunk programját. Egy-egy ilyen blokkban öt műsor szerepelne. Az első műsor össze-

állításakor igyekeztünk úgy válogatni, hogy felkeltsük az érdeklődést és széles körű igényeket elégítsünk ki. A kabare és az irodalmi szatíra kedvelői mellett gondoltunk a komoly prózát és a lírát igénylőkre is. Nekik készül a nemrég elhunyt szovjet író, Elvrenburg, és a nagy francia novelista, Maupassant műveiből készült összeállítás, vagy a Garcia Lorca-est.

— Kik lépnek majd fel ezekben a műsorokban?

— Az már biztos, hogy Sándor György és Bánki Iván egy-egy műsor rendezését vállalja. Az egyetemi gárdán kívül hivatásos színészek fellépőre is számítunk. Sőt, néhány nagy név is van tarsolyunkban... S hogy sokan jönnek majd, s örömmel is jönnek, arra nemcsak az ötletekben rejlt lehetőségek nyújtanak biztositékot. A klubban beállítandó színpad „variaszínpad” lesz. Ez azt jelenti, hogy nincs szigorúan helyhez kötve, s érdekes, például körszínház megoldásokra is nyílik lehetőség.

Nagy érdeklődéssel várjuk az Egyetemi Klub Színház bemutatkozását.

Patkó András

A nyelvi körök új tervei

Egyetemünk öt nyelvi köre é félvben is folytatja működését. A vezető funkciót nagyrészt ugyanazok a hallgatók látják el, akik korábban; csupán az orosz nyelvi kör kap új vezetőt. A vezető gárda tehát a következőképpen alakul: Udvarhelyi László (orosz), Preisz István és Tardos Róbert (angol), Benda Kálmán (spanyol), Felkai Anna (francia), Fehérvári László (német). A nyelvi kör tanács úgy döntött, hogy nem szervezi meg különállóan az egyes nyelvi körök tagságát, megszüntetik a tagdíjak beszedését is. Minden rendezvényen valamennyi érdeklődőre számítanak.

Nyelvi körönként átlagban 3 rendezvény lesz a félv során. Az eddigi gyakorlattól bizonyos fokig eltérően az I. félvben is sor kerül egy több nyelvű műsor megszervezésére. A nyelvi körökben tevé-

kenyen közreműködők így kívánják az októberi forradalom 50. évfordulóját az internacionizmus szellemében megünnepelelni. A nyelvi körök rendezvényei között szerepelnek még találkozások külföldi vendégekkel, élménybeszámoló, városnéző séták idegen nyelvű kalauzolással, és irodalmi estek.

P.

KÖZGAZDASZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetenként, a tanulmányi időszak alatt.

Felolós szerkesztő: Faklen Pál
Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 8. III. 381.

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Készül a Szikra Lapnyomdában

Közgáz Karez elmékedéseiből

Érik az embert izgalmas meglepetések ezen az egyetemen... Olvasom a hetedik hajókirándulás plakátján a dús program közepette, hogy aszongya KEFIR-visszavágó. Futok a szerkesztőségbe, hogy ki tud erről; persze, senki, legkevésbé a főszerkesztő... Rövid tanácskozás után a következő verziókat állítottuk fel:

a) A kultúrosok találtak saját soraikban 11 firkaszt, és azokkal fognak játszani. A kérdések csak az, hogy hová szoktak firkálni, mert a Közgázdászba nem.

b) A Kultúr-Aktívák egymás között óhajtanak focizni, de ez esetben ragaszkodunk ahhoz, hogy a rövidítést megváltoztassák.

c) Hogy valóban a tavaszi házi SZUR-visszavágójára gondoltak, csak éppen a szerkesztőséget elfelejtették arról értesíteni, és végül

d) Hogy a világsikert aratott KEFIR-védjegyet tisztességtelen módon reklám-húzó-névként óhajtották alkalmazni.

Ez utóbbit a diplomáciai kapcsolatok megromlására irányuló lépésnek vagyunk kénytelenek tekinteni és megfelelő ellenintézkedésekkel válaszolunk rá. (Lásd a fentieket.)
Sz. I. J.

Igy könnyű...

Elindult már a Köztársaság térről az összes busz, és indulófélben volt a szervezők Volgája is, mindössze néhány kést kellett még útba igazítani: a 40-es busszal menjenek el a budaörsi végállomásig... Ekkor egy Fiat 850-es kanyarodik be a térre, kiszáll belőle egy derék közgázos ifjú. Megmondják neki, hová kell menni. Még egyszer rákérdez: A 40-es busz végállomása? Majd szépen visszaül a Fiatba — melyet szemmel láthatóan anyja vezet —, s követik a Volgát Budaörs felé...

Az előrelátó szervezőkre a jövőben esetleg újabb gond háru a hasonló társadalmi munkaakciók szervezésénél. Ma még csak az oda- és visszaszállításról, az ebédidő meghosszabbításáról, vízről, munkaszervezésről, no meg hangulatról kell gondoskodni. Közeleg azonban az idő, amikor a munkahely közelében megfelelő parkolóhelyet is kell biztosítanunk a résztvevők gépkocsijai számára...

—b—

INDUL A HÁZIBAJNOKSÁG!

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulója tiszteletére az egyetemen sportversenyekre kerül sor. A színvonal emelése érdekében az egyetemi egyéni és csapatbajnokságokon a minősített versenyzők is elindulhatnak — reméljük tehát, hogy a sport öröme, a mozgás mellett izgalmas, érdekes játékban lesz részünk.

Asztalitenisz

Az aulában, kari, majd egyetemi egyéni és csapatbajnokság formájában kerül megrendezésre. A férfiak közt Harcsár nevével is találkozhatunk, a nőknél Csáky Piroška, Kovács Edit a Statisztika I. o., Kádár Katalin a BEAC NB. II-es csapatának versenyzői ígérnek színvonalas küzdelmet.

Az egyéni férfi bajnokságot a Kereskedelmi Kar kezdi meg X. 4-én 14 órakor. Az Ipar Kar egyéni férfi X. 10–14., az Általános Kar egyéni férfi és egyetemi egyéni női versenyei X. 16–21-e között lesz. (A pontos időt a nevezések késése miatt később határozzuk meg.) A csapatbajnokság és az egyéni döntők ideje: X. 23–XI. 2.

Nevezni még a helyszínen, a versenyek előtt is lehet!

Kosárlabda

A kari erőviszonyok egyenlőtlensége miatt a csapatok először selejtezőket játszanak, sorsolással kapják meg ellenfeleiket. Az első forduló X. 6–14., a második X. 16–21. között lesz, a döntőt X. 23–XI. 4-ig bonyolítják le. A mérkőzésekre általában a kor délutáni órákban kerül sor.

Sakk

Tompa és Faragó mesterek, Virág mesterjelölt neve fémjelzi ezt a sporteseményt. Az

egyetem egyéni bajnoksága X. 10-étől XI. 4-éig tart.

Természetjárás

Az erdők, hegyek kedvelői két túrát terveznek. Az elsőnek X. 15-én Vöröskő a célja. A második kétnapos lesz: X. 21–22. Az útirány: Budapest—Szentendre—Lajosforrás—Holdvilágárok—Oszolytető—Kevélynyereg—Budapest.

Labdarúgás

Itt sajnos a mostoha körülmények közbeszóltak: felmerült egy kollégiumok közötti labdarúgó-körmérkőzés terve, de pályát biztosítani mindeideig nem sikerült. Ha a további próbálkozások eredménytelenné válnak, ezekre a rangadókra is sor kerül. (Ha valaki tud használatos pályát, kérjük, jelentkezzen a testnevelési tanszéken!)

A házibajnokság versenyével kapcsolatban a plakátok és az aulában a Sportklub hirdetőtáblája mindig részletes tájékoztatással szolgál. Jöjj, sportolj velünk!

Sportkedvelőknek

Egyetemünk sportklubjának elnöksége október 9-én, hétfőn délután 4 órakor tartja vezetőségválasztó közgyűlést a III. em. 306/a teremben. Érdeklődőket szívesen látunk.

A TERMÉSZETJÁRÓ-SZAKOSZTÁLY FELHÍVÁSA

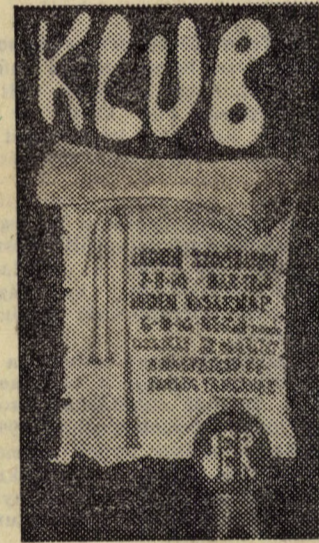
Elsősorban új elsőseinkhez szeretnénk fordulni, akik még csak most kezdenek tájékozódni, hogy mit is tudnak csinálni ráérő szabad idejükben az egyetem falain kívül...

A sport- és kultúregyüttesek sorában szakosztályunk is várja a lelkes fiatal kollégákat. A természetjárók programja a túrákon kívül téli sí-tábor is tartalmaz. Aki tájékozódási futásban akar versenyezni, annak jó edzéslehetőségeket tudunk biztosítani.

Lépjete be szakosztályunkba! Egy-egy hétvégi megmozdulás a teljes kikapcsolódáson kívül sok élményt is jelent.

Jelentkezni lehet Gyula bacsinál a szertárban, vagy Tóth Tibor harmadéves külkeres, illetve Halász Gejza Zsolt másodéves pénzügyes hallgató-nál.

H. G. Zs.

Egy jól sikerült plakát

FÜLIG Jimmy és a sport

Tekintetes Samiónió kiraj úrnak!

Boloncsák sziget Szolgálati Lak

Mingyár belevágok a téma kelős fonalába, mint a három norma, eszér ne is haragudjék felséék, ha nem üdvözlöm külön felsékedet, a felsékek aszont, a szeretve tisztelt császári öregányát, Gomperecet a hídeglőt, valamint az udvari fénképést. Remélem, minnyájan jó egésségnek örvendenek, kivéve természetesen az udvarias fénképést, akibe anakidején kés. vátkam önvédelemből kifojólok. De esz már régi úty, hagyuk békén porladni az aktát.

Felséék! Mekmondom ószintén, hogy natyon agódok szeretet hazám sorsa miat. Mer enek a szegén országnak anyi baja van, mint a csuda. Nem volt elég a multkor az szörnyű furunkulós a Móna karján mejnek állapotára a Szebenics tiszpercenként hífta fel mekrázó szavakkal a nemzet figyelmet, mos meg esz a szegén Albert császár okozot sérülést makának ety román játékos által, és ity kétségesé vált játéka a németek eleni sorsdöntő mérkőzésre. Nem is alut senki három napik az igaz matyorkor kószul, aminek mind mindég a munka ita mek a tanulságát. Ity asztján azok a versentáblák, mejkán a dolgozók foklalkoztatásának színhején a munka álásá-

ról szoktak hírt adni, ezekben a viszontaktságos napokban szó szerint voltak értendők.

Na de a végén leeshet a kó a matyarsák szivéről, meggyógyult a Flórián, és mivel a németeket szokás szerint mekvértük, a közzvélemény figyelme visszatérhetet ahöz a fontos kérdéshez, hogy a Réfilipsz vaty az Aracki Laci énekl joban az ety mek ety az könnyen lehet hármat.

Köszbe össze ült az országyülés is, de eszt csak futólag említem mek, ép futás köszbe vatyok ugyanis, mivel a spór fontos szerepet kap az új gazdasági mehanizmusban. Mer nemcsak a gerinc keresletet nót natyra, hanem a rugalmas gazdasági vezetőké is. Enek érdekében vékzak rendszeres testzéseket, sajna mesztialáb, mint a Bikila Alibi, mer már hónapok óta nem kapni 42-es cipőfűzőt, enélkül pedik nem tudom a szertárból kölcsönszöt szuperszerelést használni. Na de az egvedemi spórélet nem cipőfűzőkön múlik, hanem pájájón, bár aki nem nagyigényű és rá tuga makát szoktatni a nétykészlábra, az a mi tornatermünkbe is jól érezheti makát. Például akor, ha vicket mesélnék neki, de semiesetre

se akor, ha kosarat ad, bár elvilek elképszelhető a vízszintes kosára dobás és akor nincsen semmi baj. Kivéve, hogy nem lehet tornászni bene.

Ha már a spórnál vatyunk, meggyegzem, hogy szeretet főszervezőnknek elcsábította ety figyelő a csapatába, ity kénytelenek leszünk mi is átigazolni ety új kézzéphátvédet a jövő évi Kefére, akinek beépítése a csapatba zavartalanul fojik.

Felséked köreiben biztosan gyakran használják kirajracionalizálások alkalmával aszt a mondatát, hogy mekhalt a főszerk, éljen a főszerk. Mert a vilákot úty is el lehet képszelni, mint ety naty szerkesztőséket, ahol a főszerk a kiráj és a hűbéri lán alján pedik a munkatárs, akikől a főszerkek natyon jól tugaék, hogy habár felül a gája, aszér mékis nehész etyedül megírni ety lapot, ami sértődős munkatársak esetén fenforog lehűzéséek alkalmával. Eszér kel a lekhűjeb munkatársal szemben is tiszteletes hangot megütüni. Iletve megütüni se szabad. Enyit a műhejtítokokról.

Most pedik metyek a dékáni hivataba, kifiszetni a különbejárátú díjat, amit aszér sósztak rá, mer nem fiszettem be időben az előző büntetést.

ex kartácsa

Don felülírott

— farkasházy —